

— грешка при прилагане на правото, доколкото СПС бил квалифицирал неспазването на разпоредбата на член 8, параграф 3 от ОРИ като съществена формалност и/или съществено процесуално нарушение, което води до отмяната на обжалвания пред СПС ДКР.

Жалба, подадена на 5 май 2009 г. — Z/Комисия

(Дело T-173/09)

(2009/C 167/30)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Z (Германия) (представители: C. Grau и N. Jäger, Rechtsanwälte)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

— да се разпорежи на ответника, като предостави достъп на жалбоподателя до материалите по преписка COMP/39.406 — „морски тръбопроводи“ и по-специално като му предостави копие от решението на Комисията от 28 януари 2009 г., с което на Dunlop Oil & Marine/ ContiTech AG/Continental AG е наложена глоба поради твърдяно участие в създадения във връзка с морските тръбопроводи картел в периода между 1986 г. и 2007 г., да го уведоми дали неговото име е посочено в това решение и, ако е така, да отбележи в какъв контекст се споменава то и по-специално доколко решението на Комисията съдържа релевантни от гледна точка на правото на конкуренция и наказателното право изявления относно жалбоподателя,

— да се заличат — по начин, който следва да бъде уточнен, след като се предостави достъп до материалите по преписката — всички посочвания на името на жалбоподателя, по-специално релевантните от гледна точка на правото на конкуренция и наказателното право изявления относно жалбоподателя в решението на Комисията от 28 януари 2009 г., с което на Dunlop Oil & Marine/ContiTech AG/Continental AG е наложена глоба поради твърдяно участие в създадения във връзка с морските тръбопроводи картел в периода между 1986 г. и 2007 г.,

— да се заличи името на жалбоподателя, както и всяко посочване във връзка с жалбоподателя във версията на решението за публикуване,

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят оспорва отказа на Комисията от 5 март 2009 г. да му предостави достъп до документите по преписка COMP/39.406 — морски тръбопроводи. Жалбоподателят иска също в решението на Комисията от 28 януари 2009 г. по тази преписка да се заличат евентуалните свързани с него изявления, както и те да не се посочват във версията на решението за публикуване.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят твърди, че правото му да получи достъп до материалите по преписката и заличаване на всички свързани с него изявления произтича от нарушението на негови основни процесуални права, по-конкретно от правото да бъде изслушан, правото на достъп до материалите по преписката и от принципа на презумпцията за невинност. Правото да се получи достъп до материалите по преписката произтича и от правото на обществеността да има достъп до документите на Комисията съгласно Регламент (ЕО) № 1049/2001⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

Жалба, подадена на 27 април 2009 г. от Съвета на Европейския съюз срещу решението, постановено на 17 февруари 2009 г. от Съда на публичната служба по дело F-51/08, Stols/Съвет

(Дело T-175/09 P)

(2009/C 167/31)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Съвет на Европейския съюз (представители: M. Bauer и G. Kimberley)

Друга страна в производството: Willem Stols (Halsteren, Нидерландия)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на СПС от 17 февруари 2009 г. по дело F-51/08, Stols/Съвет,

— да се отхвърли жалбата от 21 май 2008 г., с която г-н Stols иска отмяна на решението от 16 юли 2007 г., с което Съветът отказва да го впише в списъка на повишените лица в степен AST 11 в процедурата за повишаване за 2007 г., както и на решението от 5 февруари 2008 г., с което заместник-генералният секретар на Съвета на Европейския съюз в качеството си на орган по назначаването отхвърля жалбата му, подадена на основание член 90, параграф 2 от Правилника,

— да се осъди ответникът да заплати всички съдебни разноски по първоинстанционното производство и производството по обжалване.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба Съветът на Европейския съюз иска отмяната на решението на Съда на публичната служба (СПС) от 17 февруари 2009 г., постановено по дело Stols/Съвет, F-51/08, с което СПС отменя решенията на Съвета, с които се отказва повишаването на г-н Stols в степен AST 11 в процедурата за повишаване за 2007 г.

В подкрепа на жалбата си Съветът изтъква две правни основания, изведени от:

- грешка при прилагане на правото, доколкото СПС превишил поставените от съдебната практика граници на контрола от страна на общностния съд върху широкото право на преценка, с което разполага органът по назначаването при съпоставяне на заслугите на длъжностните лица, кандидати за повишаване,
- нарушение на задължението за мотивиране, тъй като обжалваното решение било опорочено от многобройни непълноти и неточности, поради което не било ясно на какво основание в действителност СПС е заключил, че е налице явна грешка от страна на Съвета.

Жалба, подадена на 28 април 2009 г. — Dunamenti Erőmű/Комисия

(Дело T-179/09)

(2009/С 167/32)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Dunamenti Erőmű Zrt. (Százhalombatta, Унгария), (представители: J. Lever, QC, A. Nourry и R. Griffith, solicitors)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението и всички подлежащи на изпълнение части на диспозитива, които се отнасят до жалбоподателя,
- при условията на евентуалност, да се отменят член 2 и член 5 от Решението в частта, в която е разпоредено възстановяване на помощта от страна на жалбоподателя, над размера на помощта, за който Комисията би трябвало да приеме, че е несъвместим с общия пазар,
- да бъде разпоредено събиране на доказателства на основание член 65 от Процедурния правилник, като бъде задължена Комисията да представи на Съда копия от цялата кореспонденция между Комисията и унгарските власти и всички посочени в точка 466 от обжалваното решение протоколи от срещите и разискванията между тях,
- ако Съдът в своята мъдрост приеме, че би могъл да бъде подпомогнат от експерт или експерти, да разпорежи мерки за събиране на доказателства като поиска от тях доклад или доклади или всяка друга мярка за събиране на доказателства, която Съдът в своята мъдрост счете за подходяща,
- да се осъди Комисия да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят иска отмяната на Решение на Комисията С (2008) 2223 окончателен от 4 юни 2008 г., с което е

обявена за несъвместима с Общия пазар помощта, предоставена от унгарските власти на някои производители на електроенергия под формата на дългосрочни договори за закупуване (ДЦЗ) на електроенергия, сключени между оператора на преносна система Magyar Villamos Művek Rt. („MVM“), собственост на унгарската държава и тези производители на дата, преди присъединяването на Република Унгария към Европейския съюз [държавна помощ С 41/2005 (ex NN 49/2005) — Унгарски „невъзвръщаеми разходи“]. В обжалваното решение жалбоподателят е посочен като получател на твърдяната държавна помощ и решението задължава Унгария да възстанови помощта от жалбоподателя заедно с лихвите.

В подкрепа на исканията си жалбоподателят излага четири правни основания:

В първото си правно основание жалбоподателят посочва, че Комисията е нарушила член 87, параграф 1 от Договора за ЕО, тъй като е квалифицирала ДЦЗ на жалбоподателя като мярка, представляваща помощ, независимо че Комисията е признала, че той представлява „основно“ предприватизационно споразумение. Ето защо според жалбоподателя унгарските власти действали в съответствие с принципа на инвеститор в условия на пазарна икономика. Жалбоподателят твърди, че Комисията е приложила неправилно Договора за присъединяване на Унгария и член 1, б) v) от Регламент на Съвета № 659/1999 (1).

На второ място жалбоподателят твърди, че дори ако, quad non с ДЦЗ през 1995 г е предоставена държавна помощ на жалбоподателя, същият има право да се позове на оправдани правни очаквания, че според общностното право такава помощ ще се третира като съществуваща помощ.

На трето място жалбоподателят твърди, че като квалифицира ДЦЗ на жалбоподателя като несъвместима държавна помощ решението е нарушава принципа на пропорционалност, тъй като помощта неправилно е квалифицирана като оперативна помощ и не би следвало да се приема, че е несъвместима, доколкото тя компенсирала жалбоподателя за неговите невъзвръщаеми разходи. По-нататък жалбоподателят твърди, че този извод е опорочен от недостатъчни и/или неправилни логически разсъждения и нарушава член 87, параграф 3, а) от Договора за ЕО, тъй като изобщо не признава ролята на ДЦЗ на жалбоподателя за стимулирането на икономическото развитие.

На четвърто място жалбоподателят твърди, че разпореждането за възстановяване нарушава член 14, параграф 1 от Регламент на Съвета № 659/1999 и общите принципи на общностното право, като принципа на законните интереси и на оправданите правни очаквания. Жалбоподателят твърди освен това, че Комисията е нарушила съществени процесуални изисквания, като неговото процесуално право на справедлив процес.

(1) Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО, ОВ L 83, 1999 г., стр. 1, Специално издание на български език 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41.